

As grandes unidades morfoestructurais do relevo peninsular

Unidade 1

Organización		Formación	Materiais	Características	Unidades menores	
MESETA	<i>Definición: Unidade fundamental do relevo peninsular. É unha elevada chaira, resto do antigo Macizo Hespérico, xurdido na oroxénese herciniana, arrasado pola erosión e convertido en zócolo.</i>					
	Cordilleiras interiores	Sistema Central	<i>Cordilleira, que cunha dirección xeral oeste-suroeste-leste-norleste, corta en dous á Meseta. Estrutúrase en bloques fracturados.</i>			
			Era Terciaria (oroxénese alpina)	Rochedo primario (granito, lousa e gneis)	Divide a Meseta en dous (máis altura que os Montes de Toledo)	Somoserra Guadarrama Gredos Peña de Francia
		Montes de Toledo	Era Terciaria (oroxénese alpina)	Rochedo primario (granito, lousa e gneis)	Divide a Submeseta sur en dous.	Serra de Guadalupe
	Depresións interiores	Conca do Douro	<i>Ampla cubeta duns 500.000 km² cunha altitude media de 750 m. Dominan os páramos.</i>			
			Era Terciaria: a oroxénese alpina provocou fallas e afundimentos dos bloques da Meseta	- Na parte inferior: areas, arxilas e margas. - Na parte superior: calcarias	Altitude: 800-850 m. Pechada por montañas	
			Concas do Texo e o Guadiana	Era Terciaria: a oroxénese alpina provocou fallas e afundimentos dos bloques da Meseta	- Na parte inferior: areas, arxilas e margas. - Na parte superior: calcarias	
DEPRESIÓNS EXTERIORES	<i>Prefosas de orixe alpino onde as súas arterias fluviais recollen a drenaxe das cadeas montañosas circundantes. teñen forma triangular</i>					
	Depresión do Ebro	Era Terciaria: afúndese o Antigo Macizo do Ebro	Conglomerados nos bordos e arenitos, xesos e sales no centro	Triangular, delimitada polos Pireneos, o Sist. Ibérico e a Costeiro-Catalana		
	Depresión do Guadalquivir	Era Terciaria: xorde co Sistema Bético	Materiais arxilosos (campiñas) e calcaria	Estivo primeiro aberta ao mar.		

As grandes unidades morfoestructurais do relevo peninsular

Unidade 1

BORDOS DA MESETA	Macizo Galaico-Leonés		Era Terciaria (oroxénese alpina): era o ángulo noroeste do zócolo da Meseta que se fracturou e rexuveneceu.	Rochedo primario	Montañas arredodeadas e de pouca altura, cortadas por multitude de fallas	Os Ancares Teleno Peña Trevinca	
	<i>Muralla de notable continuidade que enlaza o Macizo Galaico cos Pireneos.</i>						
	Cordilleira Cantábrica		Sector Oeste	Era Primaria (oroxenia Herciniana). Logo, na alpina fracturáronse	Rochedo Primario (pizarras, cuarcitas, calcáreas e areas)	Atópanse as maiores altitudes	Picos de Europa Torre Cerredo Naranco de Bulnes
			Sector Leste	Era Terciaria: a oroxénese alpina pregou os materiais depositados polo mar no bordo da Meseta (era secundaria).	Materiais calcarios	Relevo máis suave	Peña Labra
	<i>Cordilleira intermedia que se estende en dirección noroeste-sureste dende Burgos ata o norte da provincia de Alacant (400 Km²)</i>						
	Sistema Ibérico		Sector norte	Era Terciaria: a oroxénese alpina pregou os materiais depositados polo mar no bordo oriental do zócolo da Meseta (era secundaria).	Materiais secundarios	Máis altura	Picos de Urbión Serra da Demanda
			Sector sur			Divídese en a póla castelá ou interior e a aragonesa ou exterior	Serra de Albarracín (interior) Serra de Gúdar (exterior)
	Serra Morena			Era Terciaria	Paleozoicos: granitos, cuarcitas e pizarras.	Escalón tectónico. A súa cor dálle o nome.	Serra Madrona Serra de Aracena

As grandes unidades morfoestruturais do relevo peninsular

Unidade 1

UNIDADES EXTERIORES DA MESETA	Pireneos	<i>Constitúen a Cordilleira de relevos máis enérxicos e fisionomía máis alpina da Península. Son montañas novas. Cobren o istmo peninsular (435 Km²) dende o golfo de Biscaia ata o cabo de Creus.</i>				
		Zona Axial	Era Terciaria (oroxénese alpina)	Rochedo Paeozoico	Antigo Macizo de Aquitania. Zona máis alta	Aneto
		Prepireneos		Materiais secundarios calcarios	Ao sur da Zona Axial. De formas máis suaves. Divídense en serras interiores e exteriores.	Serra de Cadí Serra de Montsec
		Depresión media		Margas (rocha sedimentaria)	Longa e estreita que separa as cordilleiras interiores das exteriores.	
	Montes Vascos			Rochedo calcario	Prolongación dos Pireneos	Serra de Aralar Peña Gorbea
	Cordilleira Costeiro-Catalana	<i>Barreira montañosa complexa e pouco elevada, próxima á costa mediterránea con dirección norleste-suroeste.</i>				
		Cadea Litoral	Era Terciaria	Na metade norte os materiais son graníticos e pizarrosos. Ao sur dominan os calcarios.	Moi estreita con altitudes modestas	Collserola
		Depresión prelitoral			Fosa tectónica, suaves outeiros e fértiles vales.	Penedés
	Serras prelitorais	Máis altitude.			Montserrat Montseny	
	Cordilleira Bética	<i>É a máis extensa, complexa e nova das unidades españolas e a que conserva unha maior actividade sísmica. Esténdese ao longo de 620 Km² de suroeste a norleste dende a Serra de Grazalema ata o cabo da Nao.</i>				
		Cordilleira Penibética	Era Terciaria (oroxénese alpina)	Paleozoicos	Maiores altitudes	Serra Nevada Mulhacén
	Cordilleira Subbética	Secundarios (calcarios e margas)		Máis redondeadas. Aparece en Ibiza e Mallorca	Serra de Grazalema Serra de Cazorla Serra de Segura	